

КРАДЕЦЪ

Ралко бѣше голѣмъ немирникъ. Единъ день той се върна отъ училище, захвърли небрежно книгитѣ си на пода въ стаята и се затича да намѣри майка си. Страшно бѣ изгладнѣлъ. Потърси я у съседитѣ, почака нѣколко минути на улицата, но тя не идваше. Навѣрно, поважна работа бѣ излѣзла нѣкжде.

Върна се той отново въ кѣщи и затършува изъ долапа. Въ едно жгълче имаше вкусна шунка и колбаси. Наведе се да си вземе и изведнѣжъ охна отъ изненада. Ключътъ на шкафчето! Ето ти една ху-

бава работа. Точно тамъ майка му крие сладкото...

Ехъ, пѣкъ да знаете, какво сладко е сварила майка му отъ сливи, а вжтре — вмѣсто костилки — бадемови ядки!

Още не бѣ пипналъ ключа, и устата му се напълни съ слюнка.

Той се озърна навсѣкжде като крадецъ, погледна два пѣти въ кухнята, за да се увѣри, че нѣма никого, и дебнишкомъ се от-

прави за най-малката стая, кѣдето бѣ шкафчето. Знаеше, че е самъ, нѣма никого, но все пакъ стѣпваше на прѣсти и се оглеждаше страхливо на всички страни.

Вънъ на улицата презъ отворения прозорецъ той забеляза главата на нѣкаква зелена птица. Това бѣ Тошо — папагалътъ на дѣдо Ванко, който продаваше късметчета на минувачитѣ. Папагалътъ се бѣше отвързалъ и прехвъркналъ до Ралкови.

Ралко премѣсти на пода нѣколкото кутии отъ стола, който винаги стоеше въ единия жгълъ на

